

Mladina, št. 34

Zdravilci, guruji, šarlatani

Z olajšanjem sem prebral članek o prevarah zdravilstva, ki ste ga objavili v zadnji številki Mladine. Čestitke novinarjem Spiegla, ki so dokumentirano predstavili, kako homeopati (ali drugi zdravilci) škodijo svojim bolnikom. Zakaj z olajšanjem? Ker je vodilo članka zdrava pamet. In, ker so v članku navedbe, da so v Evropi (končno) pričeli z omejevanjem financiranja homeopatije z javnim denarjem.

Pri nas je zgodba žal diametralno nasprotna.

Naslov: Dunajska 51
1000 Ljubljana
Mail: desk@mladina.si
Fax: 01/230 65 10

Zdravniki, ki so tvegali izgubo licence, če so zdravili s homeopatijo, lahko to sedaj nekazno-

vano počnejo. To jim omogoča nedavno prenovljeni Kodeks zdravniške etike, ki je bil oblikovan s strani znanih slovenskih medicinskih imen ter enoglasno sprejet s strani zdravniških organizacij Slovenskega zdravniškega društva, Zdravniške zbornice Slovenije, Društva katoliških zdravnikov (soproga me je vprašala, ali obstaja katoliška in nekatoliška medicina) ter še koga. Širšega nasprotovanja sprejemu kodeksa ni bilo zaznati.

Pa bi bilo kaj takega potrebno napraviti. Zgodba o homeopatiji je sestavljena iz tako absurdnih idej, da ni jasno, kako lahko običajen posameznik verjame v njene učinke. Nedvomno pri tem igra vodilno vlogo nepoučenost ter zaupanje posameznikov v farmacevtske ter zdravniške besede.

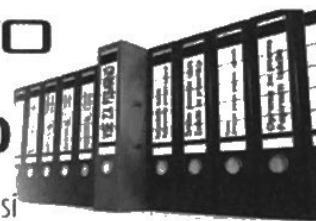
Homeopati so številne organske in anorganske pripravke preučevali kar na sebi. Beležili so simptome ob izpostavljenosti –na primer- kačjemu strupu ali pa kamilicam. Homeopatsko pravilo »enako z enakim« naj bi pomenilo, da s pripravkom, ki povzroči določene simptome, zdravimo simptome bolezni, ki se kaže na enak način. Recimo: strup, ki povzroči drisko, naj bi v manjši količini drisko pozdravil. Homeopati so kasneje –zaradi hudih učinkov nerazredčenih strupov- svoje pripravke redčili. Homeopati so posledično pričeli trditi, da je homeopatski pripravek toliko učinkovitejši, kolikor bolj je razredčen. Najučinkovitejši pripravki naj bi bili tisti, pri katerih so z redčenjem primešano učinkovino praktično povsem odstranili. Voda po homeopatih namreč zadrži spomin na to snov. Nič od navedenega ni bilo nikoli ali kakorkoli dokazano!

Homeopatija, katere začetek izvira iz leta

 uni biro
www.uni-biro.si

VSE ZA PISARNO

01 530 2700-info@uni-biro.si

okoli 1790, je skupek srednjeveških, za naše čase neumnih idej. Te tudi niso bile nikoli na ustrezen znanstveni način potrjene. Pri korektno narejenih raziskavah se je vselej izkazalo, da homeopatija ne presega učinkov placeba-lažnega zdravila. Pred uporabo homeopatije svarijo Svetovna zdravstvena organizacija, Ameriško zdravniško društvo, ameriška Food and Drug Administration, Britansko medicinsko združenje ter mnogi drugi.

Opozarjam na članek z naslovom »Zdravnik in homeopatije-da ali ne?«, ki je bil objavljen v reviji Zdravniške zbornice Slovenije ISIS februarja 2015. Avtorji članka, ki v njem, še pred sedanjim preoblikovanjem Kodeksa zdravniške etike, svarijo pred homeopatijo, so člani razreda za medicinske vede SAZU: J. Sketelj, V. Dolenc, D. Ferluga, J. Lamovec, B. Rozman, U. Skalarič, F. Strle in S. Svetina. Naj še omenim, da je eden izmed njih trenutni predsednik Zdravstvenega sveta pri Ministrstvu za zdravje RS. Ugledna imena. Ki pa niso prepričala preoblikovalcev Kodeksa zdravniške etike ter vodstev Slovenskega zdravniškega društva ali Zdravniške zbornice Slovenije.

Kaj je slednje prepričalo? Morda lobiranje proizvajalcev homeopatskih pripravkov? Ti so bogati, saj homeopatskih pripravkov ni potrebno laboratorijsko razviti (odkriti!) in nato še dolgoletno in sila drago pred-klinično ter klinično testirati, kot to velja za običajna zdravila. Tudi proizvodnja homeopatskih pripravkov je zelo poceni, saj v njih ni skoraj nič ali popolnoma nič katerekoli

učinkovine, ki so v osnovi skoraj zastoj.

Ali so snovalci sprememb Kodeksa zdravniške etike dobro premislili, kako bo zdravnik homeopat zdravil? V času redne ambulantne aktivnosti? Tu so zdravniki že sedaj preobremenjeni, homeopatski pregled pa traja vsaj pol ure, raje dalj. Torej bo zdravnik to opravil izven delovnika, privatno, za honorar. OK, zakaj ne. Kako pa bo zdravnik homeopatski pripravek ponudil? Kot zdravilo, ki sicer stane 30 ali več evrov, a gre v resnici le za placebo-lažno zdravilo? To bi bilo etično pravilno, a ekonomsko neučinkovito, zato tega ne pričakujte od zdravnikov-homeopatov. Morda bo zdravnik homeopat bolnike zavajal, da jim ponuja več kot placebo? To bi bilo etično povsem nesprejemljivo. Kaj pa če bo zdravnik homeopat sam menil, da homeopatski pripravek v resnici deluje bolje od placeba? To pa bi bilo strokovno hudo napačno in bi moralo kazati še na druge strokovne pomanjkljivosti tega zdravnika.

Bojim se, da bo prenovljeni Kodeks zdravniške etike omogočal neetična ali nestrokovna dejanja zdravnikov homeopatov. Kakšne absurd!

Kaj narediti? Ustaviti se homeopatije ne da, lahko pa se z osveščanjem prebivalstva zmanjša krog njenih uporabnikov. Homeopatija je seveda namenjena le nepoučenim. Po moji oceni ste novinarji Mladine v tem pogledu na pravi poti.

— dr. Stanislav Šuškovič, dr.med., redni profesor interne medicine, Šenčur